

Anonymizovaná verze

Překlad

C-783/19 - 1

Věc C-783/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

22. října 2019

Předkládající soud:

Audiencia Provincial de Barcelona (Španělsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. října 2019

Odvolatel:

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Odpůrce:

GB

**Audiencia Provincial de Barcelona (Provinční soud v Barceloně, Španělsko),
občanskoprávní oddělení č. 15**

(omissis) **Odvolání** *(omissis)*

Oblast: Řádné řízení

**Soud, k němuž napadla žaloba: Juzgado de lo Mercantil n.º 06 de Barcelona
(obchodní soud č. 6 v Barceloně, Španělsko)**

Řízení před soudem prvního stupně: Řádné řízení *(omissis)*

Odvolatel *(omissis)*: COMITÉ INTERPROFESSIONNEL DU VIN DE
CHAMPAGNE *(omissis)*

Odpůrce: GB

(*omissis*) [Ve věci odvolání (*omissis*), které k tomuto soudu proti rozsudku vynesnému v řádném řízení podal COMITE INTERPROFESSIONNEL DU VIN DE CHAMPAGNE proti GB, bylo vydáno následující **PRAVOMOCNÉ** rozhodnutí (*omissis*) tohoto obsahu:

USNESENÍ

(*omissis*) [údaje soudu]

V Barceloně dne 4. října 2019.

Odvolatel: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Odpůrce: GB

Napadené rozhodnutí: Rozsudek

Datum: 13. července 2018

Žalobce: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Žalovaný: GB

SKUTKOVÝ STAV

1. Před tímto oddělením Audiencia Provincial de Barcelona (Provinční soud v Barceloně, Španělsko) (*omissis*) je projednáváno odvolání (*omissis*) podan[é] Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne proti rozsudku vynesnému

Juzgado Mercantil 6 de Barcelona (Obchodní soud č. 6 v Barceloně, Španělsko) dne 13. července 2018.

2. Předmětem řízení a odvolání je stanovit rozsah ochrany označení původu Champagne v souvislosti s používáním obchodního jména a značky „Champanillo“ ze strany GB k označení obchodních prostor určených k restaurační činnosti v obchodním styku.

3. (*omissis*) [S]oud má určité pochybnosti o dosahu unijních nařízení v oblasti označení původu, konkrétně pokud jde o ochranu původu výrobků z révy vinné, přičemž tyto pochybnosti mohou vést k podání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru Evropské unie podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie.

4. Před formulováním předběžné otázky byli informováni účastníci řízení, aby mohli předložit tvrzení, která považují za vhodná (*omissis*).

PŘÁVNÍ ODŮVODNĚNÍ (*omissis*)

ZAPRVÉ. – Předmět sporu

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (CIVC) podal žalobu v řádném řízení proti GB, jíž se domáhal nároků z titulu duševního vlastnictví. Konkrétně se domáhal vydání následujících výroků:

„Aby bylo ROZHODNUTO:

- 1) že použití značky CHAMPANILLO na trhu (omissis) ze strany žalovaného představuje porušení označení (omissis) [p]ůvodu Champagne,
- 2) že registrace a použití doménového jména ‚champanillo.es‘; jakož i použití značky CHAMPANILLO na účtech žalovaného na sociálních sítích Facebook a Twiter představují porušení označení původu Champagne,
- 3) v důsledku předchozích výroků musí být zrušeno doménové jméno ‚champanillo.es‘ a účty na internetových sociálních sítích, v nichž je přítomna značka CHAMPANILLO.

ŽALOVANÉMU se UKLÁDÁ:

- a) podrobit se předchozím výrokům,
- b) ukončit užívání značky CHAMPANILLO,
- c) stáhnout z trhu jakýkoli název, panel, plakáty, oznámení[,] reklamní nebo obchodní dokumenty, včetně internetových, v nichž je uvedena zmíněná značka.

SOD ROZHODL O:

- a) zrušení doménového jména ‚champanillo.es‘ prostřednictvím obeslání úřadu odpovídajícímu subjektu Red.es,
- b) odstranění účtů identifikovaných se značkou CHAMPANILLO na Facebooku a Twiteru prostřednictvím obeslání příslušného úřadu,

– povinnosti žalovaného uhradit náklady. “

2. Žalovaný vznesl námitky (omissis) s tvrzením, že pojem „Champanillo“ nebo „el Champanillo“ používá jako obchodní název restauračního zařízení (baru, v němž jsou podávány tapas), aniž existuje jakékoli riziko záměny s výrobky chráněnými označením původu Champagne a aniž dochází k jakémukoli zneužití pověsti uvedeného označení původu.
3. Soud po odpovídajícím projednání vynesl rozsudek, jímž zamítl návrhová žádání žalobce. V rozsudku se uvádí, že[:]

„V projednávané věci po pečlivém posouzení sporných označení soud konstatuje, že připomenutí, které žalovaný použitím označení ‚Champanillo‘ (omissis) jak ve

svých obchodech, které řídí, tak na sociálních sítích může vyvolávat ve vztahu k označení ‚Champagne‘, je nevýznamné a irelevantní (omissis) k tomu, aby došlo porušení čl. 118m odst. 2 (omissis) nařízení (ES) č. 1234/2007.

Jakékoli vyvolání připomenutí nezakládá porušení, nýbrž pouze takové, které je vázáno na ochranu přiznanou označením původu. Výrobek, pro který je používáno označení ‚Champanillo‘, jímž není víno nebo alkoholický nápoj, nýbrž jméno (omissis) [b]aru, v němž se podávají tapas, nebo restaurace, o níž nebylo zjištěno, že prodává ‚champagne‘, a veřejnost, jíž je určen, jsou natolik odlišné v porovnání s výrobky chráněnými označením ‚Champagne‘, proslulou ochrannou známkou, která požívá velké prestiže v odvětví vinařství a restauračních služeb, že fonetická podobnost označení nevyvolává připomenutí.“

(omissis) rozsudek soudu prvního stupně odkazoval na judikaturu španělského Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko), senát I, (omissis) rozsudek ze dne 1. března 2016 (ECLI:ES:TS:2016:771), v němž byla zkoumána ochranná známka Champín, používaná k uvádění na trh nealkoholického perlivého nápoje s ovocným základem používaného při dětských oslavách. Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) měl za to, že ochranná známka Champín neporušuje označení původu Champagne, jelikož výrobek, na který se vztahuje pojem Champín, a veřejnost, jíž je určen, se liší od výrobků chráněných označením Champagne a od veřejnosti, jíž jsou určeny. Proto dospěl Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) k závěru, že fonetická podobnost nevyvolává připomenutí.

4. Označení původu Champagne (žalobce v původním sporu) podalo proti rozsudku odvolání.
5. Soud vychází z následujících skutkových okolností:
 - 1) Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (dále jen „C. I. V. C.“) je subjektem francouzského práva pověřeným dbát na zájmy výrobců Champagne a na právní ochranu samotného označení původu Champagne v celém světě.
 - 2) C. I. V. C., jak stanoví francouzský zákon ze dne 12. dubna 1941, je polovládní organizací, která má právní způsobilost a legitimaci k soudnímu uplatňování nároků na ochranu označení Champagne.
 - 3) Označení původu „Champagne“ je v současnosti chráněno francouzským nařízením č. 2010-1441 ze dne 22. listopadu 2010, které je použitelné ve Španělsku na základě ujednání obsaženého v Convenio entre el Estado Español y la República Francesa sobre la protección de las denominaciones de origen, indicaciones de procedencia y denominaciones de ciertos productos (Úmluva mezi Španělským státem a Francouzskou republikou o ochraně označení původu, označení provenience a označení určitých výrobků) a jejího protokolu ze dne 27. června 1973.

- 4) Označení původu „Champagne“ je rovněž předmětem ochrany na mezinárodní úrovni prostřednictvím jeho zápisu u Světové organizace duševního vlastnictví, dokumenty 3 až 8 žaloby.
- 5) Označení původu Champagne je světově uznávané a proslulé, dokumenty 9 až 16.
- 6) GB používá značku „CHAMPANILLO“ k označení některých barů a restaurací, kde se podávají tapas, nacházejících se v obcích Barcelona, Mollet del Vallés, Calella a Cardedeu, dokumenty 17 až 19.
- 7) Žalobce se dvakrát po sobě pokusil o zápis (*omissis*) značky „Champanillo“ (*omissis*) u Oficina Española de Patentes y Marcas (Španělský úřad pro patenty a ochranné známky; OEPM) a v obou případech mu byl po námitkách žalobce zápis pro jeho neslučitelnost s označením původu Champagne zamítnut, a to rozhodnutími ze dne 8. února 2011 a 14. dubna 2015.
- 8) GB používá označení „Champanillo“ rovněž pro účely reklamy na své restaurace (nápoje a tapas) na sociálních sítích a v reklamě na tradičních nosičích (dopisy, letáky a oznámení). Toto použití je rovněž napadáno.
- 9) Žalobce prokázal listinami, že GB až do roku 2015 ve svých restauracích prodával šumivý nápoj nazývaný „Champanillo“, přičemž s prodejem tohoto šumivého vína po výzvě žalobce přestal.
- 10) Navíc v reklamě na restaurace používá jako grafického nosiče fotografii dvou sklenic se šumivým nápojem.

ZADRUHÉ. – Právní rámec, v němž vyvstaly pochybnosti

6. Obecně je možné uvést, že otázkou spornou v odvolání je, zda majitel restauračního zařízení může používat jméno, které může připomínat označení původu chráněné pro určitý výrobek.
7. Právní úprava ochrany označení původu odkazuje na výrobky, zatímco osoba, která používá pojem připomínající takové označení, vyvíjí činnost spočívající v poskytování služeb.

Právní rámec, v němž je třeba o žalobě rozhodnout, je v podstatě dán článkem 13 nařízení (*omissis*) Rady [(ES) č.] 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin.

A nařízením (*omissis*) Evropského parlamentu a Rady [(EU) č.] 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty. Toto nařízení v článku 103 konkrétně odkazuje na režim ochrany označení původu vázaných na výrobky z vinné révy.

Z tohoto nařízení je dále uveden [čl. 103] odst. 2 písm. b), jelikož odkazuje nejenom na výrobky, ale také na výrobky se službami:

„2. Chráněné označení původu a chráněné zeměpisné označení, jakož i víno s tímto chráněným názvem v souladu se specifikací výrobku jsou chráněna před:

b) jakýmkoli zneužitím, napodobením nebo použitím názvů, které jej evokují, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ výrobku nebo služby nebo je-li chráněný název přeložen, přepsán nebo transliterován nebo doprovázen výrazy jako ‚druh‘, ‚typ‘, ‚způsob‘, ‚jak se vyrábí v‘, ‚napodobenina‘, ‚chut‘, ‚jako‘ nebo podobnými výrazy.“

Tato ustanovení měla být provedena prostřednictvím čl. 1.643-1 francouzského zemědělského zákoníku, použitelného ve Španělsku na základě Úmluvy mezi Španělskem a Francií o ochraně označení původu, označení provenience a označení určitých výrobků (Protokol ze dne 27. června 1973).

8. Na základě tohoto normativního rámce, a aniž je dotčeno použití jiných doplňkových norem, má soud pochybnosti o dosahu a výkladu této unijní právní úpravy, pochybnosti, které se týkají obecně následujících otázek vztahujících se k mezím ochrany označení původu jako režimu srovnatelného s režimem ochrany jiných práv duševního vlastnictví.

1) Zda rozsah ochrany (*omissis*) označení původu umožňuje toto označení chránit nejen ve vztahu k podobným výrobkům, nýbrž také ve vztahu ke službám, které mohou být spojeny s přímou nebo nepřímou distribucí těchto výrobků.

2) Zda riziko porušení z důvodu použití názvu vyvolávajícího připomenutí, na něž odkazují zmíněné články unijních nařízení, vyžaduje uskutečnit zejména

analýzu použitého názvu (*omissis*) pro účely určení dopadu, který má na průměrného spotřebitele, či zda (*omissis*), pro účely analýzy tohoto rizika porušení z důvodu použití názvu vyvolávajícího připomenutí[,] je napřed třeba určit, že se jedná o tytéž výrobky, podobné výrobky nebo složené výrobky, které mezi svými složkami mají výrobek chráněný označením původu.

3) Zda je riziko porušení z důvodu použití názvu vyvolávajícího připomenutí třeba určit objektivními parametry, když existuje úplná nebo velmi vysoká shoda v názvech, či zda je třeba jej pro účely závěru, že riziko připomenutí je nevýznamné nebo irelevantní, odstupňovat s ohledem na připomínající a připomínané výrobky a služby.

4) Zda ochrana, kterou stanoví uvedená právní úprava v případech rizika připomenutí nebo zneužití, je zvláštní ochranou vlastní specifikum těchto výrobků, nebo musí být ochrana nutně spojena s normami o nekalé hospodářské soutěži.

9. Tyto otázky vznikají při projednávání odvolání a stanovení, jaký by měl být dosah a výklad případů porušení označení původu z důvodu zneužití pověsti tohoto označení, když hypotetický porušitel provozuje službu.
10. (*omissis*) [doplňující otázky navržené odvolatelem, které nejsou zohledněny]

ZATŘETÍ. – Vhodnost položení předběžné otázky

11. Podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie a judikatury, která ho rozvíjí, když vnitrostátní soud považuje ve věci za použitelnou unijní normu, jejíž výklad není jasný a která by mohla vyvolat pochybnosti o slučitelnosti s jinými vnitrostátními normami nebo se samotnou vnitrostátní judikaturou, má možnost položit [předběžnou otázku], i když není poslední vnitrostátní instancí. Vnitrostátní soudy požívají velice širokého oprávnění při pokládání otázky Soudnímu dvoru, pokud mají za to, že věc, kterou projednávají, vyvolává otázky, které se týkají výkladu takových ustanovení unijního práva, která vyžadují jeho rozhodnutí.
12. V projednávané věci tyto výkladové pochybnosti vyvstávají ohledně uvedených unijních nařízení (*omissis*) [, a sice] nařízení Rady (ES) (*omissis*) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin a (*omissis*) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) (*omissis*) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty (*omissis*).
13. Poté, co byly takto určeny parametry sporu, považuje soud za nutné podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU za tím účelem, aby Soudní dvůr Evropské unie odpověděl na následující otázky.

VÝROK

Na základě výše uvedeného soud pokládá Soudnímu dvoru Evropské unie následující otázky týkající se výkladu článku 13 nařízení Rady (ES) (*omissis*) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin a článku 103 nařízení Evropského parlamentu a Rady (*omissis*) [(EU) č.] 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty.

1) Umožňuje rozsah ochrany označení původu toto označení chránit nejen ve vztahu k podobným výrobkům, nýbrž také ve vztahu ke službám, které mohou být spojeny s přímou nebo nepřímou distribucí těchto výrobků?

2) Vyžaduje riziko porušení z důvodu použití názvu vyvolávajícího připomenutí, na něž odkazují zmíněné články unijních nařízení, uskutečnit zejména analýzu použitého názvu pro účely určení dopadu, který má na průměrného spotřebitele, nebo je pro účely analýzy tohoto rizika porušení z důvodu použití názvu vyvolávajícího připomenutí napřed třeba určit, že se jedná o tytéž výrobky, podobné výrobky nebo složené výrobky, které mezi svými složkami mají výrobek chráněný označením původu?

3) Je riziko porušení z důvodu použití názvu vyvolávajícího připomenutí třeba určit objektivními parametry, když existuje úplná nebo velmi vysoká shoda v názvech, nebo je třeba jej pro účely závěru, že riziko připomenutí je nevýznamné nebo irelevantní, odstupňovat s ohledem na připomínající a připomínané výrobky a služby?

4) Je ochrana, kterou stanoví uvedená právní úprava v případech rizika připomenutí nebo zneužití, zvláštní ochranou vlastní specifikům těchto výrobků, nebo musí být ochrana nutně spojena s normami o nekalé hospodářské soutěži?

(*omissis*) [procesní náležitosti] (*omissis*) Toto rozhodnutí je pravomocné a není proti němu žádný opravný prostředek.

(*omissis*).

V Barceloně dne 10. října 2019.

(*omissis*)